

[Kim Behnke]

Og nu udvider man altså bestemmelsen til også at gælde for andre luftfartsselskaber, og som om det ikke var nok, har man fundet ud af, at man også må tage bilerne med, for folk lejer bil, når de har været ude at flyve. Der er også nogle, der bor på hotel, når de har været ude at flyve, så det må man også tage med.

Det fjerde er, at der bliver mulighed for, at ministeren kan dispensere. Men uden at det må opfattes personligt af ministeren ønsker vi ikke, at nogen person i dette land skal have magt til at kunne sidde og vende tommeltotten opad eller nedad. Ministeren får magt til at bestemme, om en virksomhed skal kunne leve eller dø, og vi vil få nogle helt groteske situationer, når to virksomheder inden for den samme branche kommer til at opleve, at den ene får dispensation, mens den anden måske ikke gør det. Virksomheden, som får dispensationen, går i gang med et eller andet reklameprojekt og uddeler rabatkuponer osv., og når den konkurrerende virksomhed ser, at det må man godt, går den også i gang; men så bliver den slæbt for domstolene og dømt, for den har jo ikke fået dispensation fra ministeren. Et sådant kommissærstyret samfund ønsker vi ganske enkelt ikke, og som sagt lå der ikke noget personligt over for ministeren i det. Uanset om det var fru Sonja Mikkelsen, eller hvem det nu kunne være, der var minister, ville synspunkterne være de samme.

Fra den ene branche efter den anden har vi fået beskrevet, hvad man forventer af fremtiden. Ligeegyldigt om det er folk fra automobilbranchen eller fra forskellige former for tv-shopping, har de beskrevet, hvordan udviklingstendenserne er, og at denne lovgivning vil stikke en kæp i hjulet og vil medføre, at disse brancher flytter ud af landet – allerede i dag kan man se det inden for tv-shoppingbranchen. Det er enorme beløb, der bliver omsat inden for tv-shopping, men de går forbi Danmark, fordi vi ikke vil tillade den slags aktiviteter her i landet. Man må ikke forære folk en ægte perlekrans, hvis de samtidig køber en ferierejse, og man må heller ikke, som hr. Tommy Dinesen nævnte, have mulighed for at vinde en Volvo, når man køber en bog. Resultatet er, at disse omsætninger, disse aktiviteter og disse arbejdspladser går ud af Danmark, og om det så er i England, i Tyskland eller i den sidste ende i Hong Kong eller på Isle of Man,

disse virksomheder etablerer sig, er underordnet. Konklusionen er den ærgerlige, at disse aktiviteter går forbi Danmark, og hvorfor? Fordi man har den forkvaklede holdning i den socialdemokratiske folketingsgruppe, at man vil gøre forbrugerne den bjørnetjeneste at indføre alle disse forbud.

Nu indfører vi altså forbudene, og hvad sker der så? Ja, vi kan allerede konstatere, som hr. Flemming Hansen så glimrende har illustreret, at de gældende regler bliver overtrådt i titusindvis af tilfælde hver eneste dag. Hvad gør vi ved det? Skal vi belaste det i øvrigt overbelastede danske politi med at rende rundt på burgerrestauranter og se, om der bliver udleveret gratis stearinlys og flødeskumskager til børn, der holder fødselsdag dér? Er det det, vi skal sætte det danske politi til? Skal det gå ind på motionscentre og se, om folk har fået en halv eller en hel gratis prøvetime? Nej! Men hvad så? Skal vi have et særligt forbrugerpoliti, der kan gå rundt med lange, sorte kapper og højhælede støvler og checke, hvad der foregår rundt omkring i virksomhederne, eller hvordan vil man kontrollere disse ting? Nej, man vil dette angiversamfund, hvor man kan indgive politianmeldelse, hvis man ser noget, hvad enten det er hos naboen eller hos slagteren på den anden side af vejen, og så skal politiet og anklagemyndigheden ifølge loven være forpligtede til at følge op med retssager. Men ærlig talt: Et sådant samfund bryder vi os ikke om, og derfor må vi afvise hele den tankegang, der ligger bag dette lovforslag.

Vi er medforslagsstillere af en stribe gode og fornuftige ændringsforslag, der forsøger at trække nogle af de værste tænder ud af denne ulvemund, og hvis ikke disse ændringsforslag bliver vedtaget, vil vi støtte regeringens ændringsforslag. Vi vil meget, meget nøje følge ministerens administration af denne dispensationsbestemmelse, og bliver der den mindste slinger i valsen, så vil vi være der igen. Og hvis vores ændringsforslag ikke bliver vedtaget, vil vi i øvrigt stemme nej til den færdige lov.

Industri- og samordningsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg vil gerne besvare et spørgsmål, som hr. Svend Erik Hovmand stillede mig et par gange, nemlig spørgsmålet om, hvilke virksomheder der kan få dispensation. Nu ved hr. Svend